

4.11.2001

Sayın Titiz,

Öncelikle bu düşüncelerin ortaya konması ile ilgili girişiminiz için teşekkür ediyorum ve kitap haline getirilmesi fikrini de destekliyorum.

Biz neyi beceremiyoruz ? , gelişmiş ülkeler neyi nasıl yapıyor? Ve gelişmeye devam edebiliyorlar. Türkiye Cumhuriyeti sınırları dahilinde yaşayan ve sınırları dışında yaşayıp ta önce vatandaşlarımız sonrada sempatanlarımız/yandaşlarımızın , amaç birliği konusunda ki kavram kargaşasını çözemiyoruz?Söylemler hep aynı ve klişe. Düşünceler hep aynı ve klişe. Toplumun değişik kesimleri kendi bakış açılarından ve kendi pencerelerinden gördükleri manzara ya göre politikalar önerebiliyorlar, ancak; “kanun yapıcı” olarak seçtiğimiz vekillerimiz maalesef aslında vekalet edip Türkiye sınırları içinde yaşayan insanların eşit koşullarda, üretken ve verimli, adilce yaşayabilecekleri kurallar yani kanunlar yapamıyorlar. Bu defada herkes kendi aklının inandığı kurallar ile kendi küçük çevresinde kuralsız kurallar koyarak bir şeyler yapmaya çalışıyor. Bu küçük parçalar hiçbir zaman bütün için doğru çözümler değiller. Yönetmeyi bilmediğimiz gibi yönetilmeyi de bilmiyoruz.

- Eğitimsizlik,
- Yüzeysellik,
- Kompleks,
- Kişiselik,
- Sistemsizlik,
- Standartlar oluşturamamak,
- Bilgisizlik,
- Yöntemsizlik,
- Uyanıklık,
- Objektif olmayı tarafsız bulmamak,
- Samimiyetsizlik,
- Dürüst ve şeffaf olmamak,
- Bütünü görememek,
- Düzene inanmamak,
- Kural tanımamak,
- Kısa vadeli düşünmek,
- Özgüvensizlik,
- Saygısızlık,
- Düzeysizlik,
- Gerçeklerden kaçmak,
- Vb.

Her aşamada , her kademede , her ortamda yukarıda sıralamaya çalıştığım olumsuzluklar bizlerin toplum olarak verimli , akılcı , objektif olmamızı engelliyor.

Sıkıntılı dönemlerde , kriz zamanlarında amaç krizden çıkmak için kurtarıcı bulmaya çalışmak, vaat duymak isteği , sıkıntıları ortadan kaldırması beklenen geçici çözüm önerileri ve çözümler. Sonuç; periyodik krizler.

Neden akılcı ve gelişmiş olmak için bir krizin tetiklemesine ihtiyaç duyarız?

Her aşamada “son çizgi”de veya “dip nokta”daymış gibi uygulamalarımız olursa eğer, bu günlerde yaşadığımız olumsuz günleri bir daha hiç yaşamayız. Yaşayacaksa bile “daha gerçek” ve “daha haklı” sebepleri olacaktır.

Eğer Türkiye’de yukarıda sıralamaya çalışıklarımın olumsuz etkilerini ortadan kaldıracı “kanun yapıcı” vekilleri seçemezsek ve bu seçilmişlerde yukarıda sıralamaya çalışıklarımın olumsuzluklarını ortadan kaldıramazlarsa bizlerin daha çok, çok fazla “yardımlara” ihtiyacımız olacaktır.

Şu anda içinde bulunduğumuz sıkıntılı günler ile ilgili onlarca sorumlu bulabileceğimiz gibi her birimiz ayrı ayrı çözüm önerileri de sunabiliriz.

- İhracat artmalı, yeni pazarlar bulunmalı ,markalar yaratılmalı, Eximbank kredi hacmi arttırılmalı, ihracat desteklenmeli, gibi ;
- Yerel yönetimlerin yetkileri arttırılıp Ankara’nın merkeziyetçiliği azaltılmalı, köy-kentlerin kurulması ve çoğaltılması , yerel yönetimlerin topladığı vergilerden hazine payı azaltılmalı, yolsuzluklar olmasa bu sıkıntılar olmaz yolsuzluklar engellenmeli, ihale yasası, gibi;
- Bölgenin en kuvvetli devletiyiz , jeo-ekonomik pozisyonumuz, Kıbrıs sorunu çözümlenmeli, kuzey Irak’ta Kürt devleti kurulmamalı, Türki Cumhuriyetler ile ticaret hacmi geliştirilmeli, AB ye üyelik süreci hızlandırılmalı, Yunanistan ile beyaz sayfa açılmalı, ABD kotaları kaldırsın ve serbest ticaret anlaşması imzalayalım, Karadeniz ekonomik işbirliği anlaşması geliştirilmeli, Akdeniz’e kıyısı bulunan ülkeler birliği, İslam Ülkeleri Birliği, Ermenistan sorunu, gibi;
- Para politikalarını geliştirelim, faizleri indirelim, TL’yi güçlendirelim, döviz kontrol altında tutalım, Merkez Bankası’nı özerkleştirelim, IMF ile ilişkileri keselim veya güçlendirelim, ekonomi tek elden yönetilsin, enflasyon çapası iyi bir yöntemdir veya değildir, iç borçlanma azaltılmalı, gibi;
- Siyasi partiler yasasını değiştirilelim, seçime gidelim, seçim çözüm değil, başkanlık sistemi kurulsun, yarı başkanlık sistemi kurulsun, başkanlık sistemi bize göre değil, milletvekili sayısı azaltılmalı/arttırılmalı, bakanlık sayısı azaltılmalı/arttırılmalı, gibi,
- Ve idam kaldırılmalı, Kanunlar günümüz koşullarına göre yeniden gözden geçirilmeli, AB uyum yasaları hızla tamamlanmalı ve uygulanmalı,gibi,

Bütün bunlara eklenecek, doğruluk derecesi farklı, yüzlerce bakış açısı ve çözüm önerisi yazılabilir. Ama Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları akılcı olamadığı sürece dünyanın gelişmiş ülkelerinden birindeki , bir şirketin , 65 milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşından daha fazla üretim yaptığı, daha fazla verimli olduğu gerçeğini değiştirmeye yetecek mi? Yoksa bu durum budur diyerek bu başarısızlığı kabullenecek miyiz?

Siyasi partilerde veya toplumda lider olarak kimlik kazananların ne zaman bir bilimsel buluşu, herhangi bir konuda teorisi, herhangi bir konuda profesyonellikleri olacak yani bilimsel olabilecekler, evrensel olabilecekler, dünyanın her yerinde genel kabul görmüşlüğünü vatandaşlarına anlatıp inandırabilecek. Demagoji yapmanın prim kazanmadığı, bilgisayar yerine daktilo kullanmayan, konuştuklarında çocuklarını mı azarlıyorlar? yoksa kızıyor mu? ne söylemek istediği anlaşılmayan, ciddiyeti asık surat ifadesinden ibaret gören, her durumda fırsatçılık yapıp kendi çıkarlarını gözetmeyen, düşündüklerini aktaramayan, kendi düşündüklerine inanmayan, kendi içindeki tutarsızlığı ve paradoksları vatandaşların fark etmeyeceğine inanan , başkaca ideallerine ulaşmak için vatandaşlarını aldatan, yönetim çitasını ülkenin az gelişmiş bölgelerindeki vatandaşların temel ihtiyaçlarına göre belirleyen, dünyadan bihaber olmayan, vb., liderlerimiz olmadığında krizleri aşmak daha kolay olabileceği gibi krizlerle karşılaşmamız da son derece zorlaşacaktır.

Oktay Yılmaz
3khali@turk.net

Not 1:Ve tabi ki bütün bunlarda benim bakış açımdan görünen manzara!.

*Not 2: Bir tartışma başlatalım; Türkiye Cumhuriyeti’ni yönetmeye aday olacaklarda hangi **olmazsa olmaz** özellikler olmalı? Sorgulayalım? Mevcut liderler beklentilerimizin ne kadarını karşılıyor?*